

EXPRES

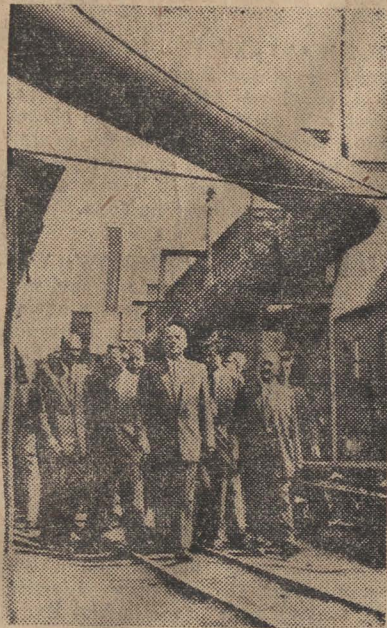

ILUSTROWANY

PIĄTEK

Nr 221 (1851)

ROK VI.

Dnia 12 sierpnia 1951 r. w hucie „Kościszko” odbyła się uroczystość uruchomienia o 142 dni przed terminem wielkiego pieca „B”. Na zdjęciu: Premier Cyrankiewicz zwiedza tereny rozbudowy huty „Kościszko”.

Na zdjęciu: Premier Józef Cyrankiewicz rozmawia z I wytypowanym nowym wielkim piecem — Walentym Zielenicem.

3 września świętem Chin Ludowych

PEKIN. — Agencja Nowych Chin podaje, że premier Rządu Chińskiej Republiki Ludowej — Czu En-lai oświadczył, że począwszy od roku obchodzone będzie w Chinach dnia 3 września, tj. w dniu podpisania przez Japonię aktu kapitulacji.

„Nie chcę służyć podlegaczom wojennym”

LONDYN. Jak informuje agencja Reutersa, usunięty został z zajmowanego stanowiska wyższy oficer służby uzbrojenia admirał brytyjskiej Malcolm W. Mc Grath, który w lipcu br. wstąpił do Partii Komunistycznej i złożył oświadczenie stwierdzające, że ze względów ideologicznych nie chce pełnić swych dotychczasowych funkcji.

Wstąpiłem do Partii Komunistycznej — oświadczył Mc Grath — zrozumiałem bowiem, że jest to jedyna partia prowadząca tworzącą politykę pokojową. Uważam, że dalsza moja służba w admirałce, polegająca na dostawach broni, która ma być użyta przeciwko Chińczykom i Koreańczykom, nie da się pogodzić z moimi poglądami. Jest rzeczą możliwą, że w bliskiej przyszłości musiałbym przyczynić się do uzbrajania Niemiec i Japonii, czemu stanowczo się przeciwstawiam.

Uroczysta akademie w Warszawie

Niepokonany jest naród

walczący o swą wolność

Lud Korei nie jest osamotniony w zmaganiach z imperializmem amerykańskim

WARSZAWA. Dnia 16 bm. z okazji 6-ej rocznicy wyzwolenia Korei przez Armię Radziecką odbyła się w sali Roma uroczysta akademie, zorganizowana przez Komitet Współpracy Kulturalnej z Zagranicą i Polski Komitet Obrońców Pokoju.

Na akademie przybyli członkowie Rządu RP z Premierem Józefem Cyrankiewiczem na czele, przedstawiciele PZPR, stronnictw politycznych i organizacji masowych. W akademii wzięli również udział: ambasador Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej — Coj Ir, ambasador ZSRR — Sobolew oraz ambasador Chińskiej Republiki Ludowej — Peng-Ming Chih.

Nowomianowany poseł Iranu u Prezydenta RP

WARSZAWA. — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut przyjął dnia 16 bm. na audyencji posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Iranu, pana Ismail Medjdi, który złożył Prezydentowi RP listy uwierzytelniające.

W swym przemówieniu poseł Ismail Medjdi przekazał Prezydentowi RP pozdrowienia od szacha Iranu i zapewnił, że poświęci wszystkie swe wysiłki zacieśnieniu przyjaźni między Polską a Iranem.

W odpowiedzi Prezydent oświadczył, iż wita w posła Iranu przedstawiciela kraju, który czyni coraz większe wysiłki nad podniesieniem ekonomicznego stanu oraz zachowaniem i umocnieniem swej samodzielności. Prezydent przekazał pozdrowienia dla szacha oraz narodu irańskiego.

Depesza gen. Czu-Teh do Marszałka Polski K. Rokossowskiego

WARSZAWA. — Minister Obrony Narodowej, Marszałek Rokossowski, otrzymał od naczelnego dowódcy Chińskiej Armii Narodowo-Wyzwoleńczej Czu-Teh depeszę następującej treści:

Minister Obrony Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek Polski

KONSTANTY ROKOSSOWSKI

Serdecznie dziękuję za pozdrowienia i życzenia, złożone przez Was z okazji 24 rocznicy powstania Chińskiej Armii Narodowo-Wyzwoleńczej i wyrażam pragnienie, aby oba nasze kraje jeszcze bardziej zjednoczyły się w walce o umocnienie pokoju na całym świecie.

Naczelnym dowódcą Chińskiej Armii Narodowo-Wyzwoleńczej CZU-TEH.

Przedstawiciel Chin Ludowych u Dalaj Lamy

PEKIN. — Agencja Nowych Chin podaje, że do Jatungu przybył przedstawiciel Centralnego Rządu Ludowego Chin w Tybecie — Czan Czin-u wraz z przedstawicielami lokalnego rządu tybetańskiego.

Goście zostali serdecznie powitani przez przedstawicieli Dalaj Lamy oraz duchowieństwo i przedstawicieli lokalnego rządu tybetańskiego. Po przybyciu do Jatungu Czan Czin-u przyjął przedstawicieli lokalnego rządu tybetańskiego, a następnie złożył wizytę Dalaj Lamie, któremu wręczył list Mao Tse-tunga. Rozmowy przeprowadzone z Dalaj Lamą odbywały się w serdecznej i przyjaznej atmosferze.

Po powołaniu prezydium, akademie zabrał wicepremier Aleksander Zawadzki, po czym głos zabrał wiceminister J. Burgin, który w obszernym referacie nakreślił osiągnięcia wyzwolenego przed sześciu laty przez bohaterką armię radziecką narodu koreańskiego, a następnie historię jego zmagania z imperializmem amerykańskim.

Mówca opowiedział następnie o zbrodniach imperialistów amerykańskich i zniszczeniach, wywołanych przez bandyckie naloty lotnictwa amerykańskiego, które obrócili w ruinę pokojowe osiągnięcia narodu koreańskiego. „Jednak naród koreański nie ugiął się — mówi wiceminister Burgin — przed imperializmem amerykańskim. Naród koreański, naród bohaterów, zwały i skupiony wokół swego rządu i swego wodza Kim Ir-sena, walczą z wiarą w zwycięstwo, w słusność swej sprawy, ufny w pomoc przyjaźni, których liczy na setki i setki milionów. Walczą z wiarą, że jego walka jest jednocześnie walką o pokój świata”.

Po przemówieniu wiceminister Burgin wybuchają żywiołowe okrzyki: „Precz z podlegaczami wojennymi — wrogami ludzkości”.

Niezwykle gorąco witają zgromadzeni wstępującego na trybunę ambasadora Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej Coj Ir. Uczestnicy akademie stojąc, skandują długo „Kim Ir-sen”, raz po raz padają okrzyki: „Niech żyje bohater”.

Nowy zamach bojówkarzy de Gaulle'a

PARYŻ. — W nocy z wtorku na środek bojówkarze faszystowskie spod znaku de Gaulle'a znów dokonali zamachu na lokal towarzystwa przyjaźni francusko-radzieckiej. Do księgarni tego towarzystwa przy ul. Pont Louis Philippe w IV dzielnicy Paryża faszyci podrzucili bombę, która wybuchając wyrządziła poważne szkody, niszcząc setki egzemplarzy dzieł autorów postępowych oraz cenne dokumenty i wykresy. Urządzenie księgarni zostało kompletnie zdemolowane.

Z kraju socjalizmu

Załoga zakładów budowy samochodów ciężarowych w Mińsku zakończyła przedterminowo produkcję 65 potężnych samochodów ciężarowych dla budownictwa Stalingradhydrostroju.

Są to ultrapotężne samochody ciężarowe — wyrobniki o ładowności 25 ton.

Prasa radziecka opublikowała list kolchozników i pracowników sochozów obwodu odeskiego Ukrainiejskiej SRR do

ski naród koreański, „Niech żyje Kim Ir-sen”.

Po przekazaniu pozdrowień narodu koreańskiego dla narodu polskiego. amb. Coj Ir mówi:

Otwarta zbrojna interwencja imperialistów nie jest w stanie złamać woli narodu koreańskiego — woli obrony niezależności, wolności i honoru ojczyzny — na odwrót, wzmożło to w sercach synów narodu koreańskiego uczucie nienawiści i spowodowało podjęcie patriotycznej, wyzwolenczej wojny przez cały naród koreański. Naród koreański do brze wie, że w swej sprawiedliwej wojnie nie jest osamotniony, że prowadzi swą świętą walkę, korzystając z sympatii narodów wielkiego Związku Radzieckiego, wielkich Chin, Polski, Węgier, Czechosłowacji, Bułgarii, Rumunii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Mongolii, Albanii — korzystając z pomocy postępowej, miłującej pokój części ludzkości.

Część oficjalną akademie zakończył hymnem walczącego proletariatu — „Międzynarodówką”.

Pod hasłem sojuszu robotniczo-chłopskiego

Dumnie i radośnie obchodzić będą chłopci tegoroczne dożynki

WARSZAWA. — Wyrazem radości i dumy chłopów z zebranych w czasie żniw obfitych owoców całorocznej pracy, będą tradycyjne obchody dożynkowe. Odbędą się one we wszystkich gminach w czasie od 19 bm. do 2 września rb. Do obchodów chłopcy już się przygotowują, starając się, aby wypadły one w poszczególne gminy jak najbardziej uroczyste, okazałe i atrakcyjne.

Z organizacją tegorocznych dożynek oraz z hasłami, pod jakimi będą one obchodzone przez masy pracujących chłopów, zapoznano przedstawicieli prasy na specjalnej konferencji w Zarządzie Głównym Związku Samopomocy Chłopskiej.

Gminne obchody dożynkowe będą organizowane w tym roku w gromadach, wyróżniających się wysokimi osiągnięciami produkcyjnymi, jak również w przodujących spółdzielniach produkcyjnych, wzorowych PGR-ach, a nawet w POM-ach.

W wielu gminach trwają intensywne prace przygotowawcze do obchodów, które odbędą się już w najbliższą niedzielę. Obchody organizuje Związek Samopomocy Chłopskiej przy współudziale ZMP i Zw. Zaw. Prac. Rol. We wszystkich gminach i gromadach powołano specjalne komitety dożynkowe, które kierują pracami przygotowawczymi.

W gminnych uroczystościach dożynkowych wezmą udział liczne de-

Mister Stokes dowiadyuje się prawdy

Z Teheranu donoszą o rozmowach szefa delegacji brytyjskiej, prowadzącej rokowania w sprawie nafty irańskiej — Stokesa z irańskim przywódcą muzułmańskim Kaszani.

Jak podaje dziennik „Ettelaat”, Kaszani przedstawił szczegółowo Stokesowi następstwa imperialistycznej polityki rządu angielskiego na Środkowym Wschodzie, w szczególności w Iranie. Stokes w odpowiedzi oświadczył, że „podobne relacje zupełnie nie odpowiadają rzeczywistości” i że „ponadto wszystko wskazuje, iż do Iranu przeniknęły idee komunistyczne”.

Nawiązując do twierdzeń Stokesa o rzekomych „provokacjach komunistycznych” Kaszani mówił dalej: „poglądski o tym, że idea nacjonalizacji przemysłu naftowego jest rezultatem podżegania ze strony Rosjan i komunistów, stanowił wymysł byłego Anglo-Irańskiego Towarzystwa Naftowego. Nacjonalizacja przemysłu naftowego jest wyrazem dążeń całego narodu irańskiego”.

„Dlaczego — powiedział Kaszani — nie chce pan się przekonać, że angielska polityka kolonialna od wielu lat tak okrutnie wyzyskuje narody Środkowego Wschodu, że są one pozbawione najbardziej elementarnych środków egzystencji?”

Stokes oznajmił na to, że „nie jest przekonany, iż agenci angielscy są główną przyczyną niedoli Iranu”. Wyraził on zdanie, że „przyczyną nieszczęść Iranu jest nieuczciwość kierowników rządu i wielkich obszarników, w których rękach znajduje się los narodu”.

W odpowiedzi Kaszani oświadczył: „Wielcy obszarnicy uścisnęli naród, mają poparcie agentów angielskich. Gdyby ci zdrajcy nie cieszyli się protekcją kolonizatorów angielskich — naród irański rozprawiliby się z nimi oddawa, ponieważ liczba zdrajców jest bardzo nieznaczna”.

Kaszani podkreślił dalej, że podstawową przyczyną zafobania Iranu była działalność Anglo-Irańskiego Towarzystwa Naftowego i że podniesienie stopy życiowej narodu irańskiego i uporządkowanie Iranu było sprzeczne z interesami tego towarzystwa.

legacje robotników. Ich obecność będzie wyrazem zacieśniania się sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Ukoronowaniem obchodów gminnych będą dożynki ogólnopolskie w Poznaniu. W tej potężnej manifestacji chłopskiej, która odbędzie się 9 września br. oprócz chłopów wielkopolskich, wezmą udział delegaci z całego kraju, wybrani na dożynkach gminnych.

Utworzenie

podkomisji rozejmowej na Korei

PEKIN. — Korespondent Agencji Nowych Chin donosi z Kaesongu, że na 26 posiedzeniu na propozycję delegacji amerykańskiej postanowiono utworzyć podkomisję dla dokonania wymiany zdań między obu stronami na temat drugiego punktu porządku dziennego. Podkomisja opracuje zalecenia w celu wyjścia z obecnego impasu w rokowaniach.

Każda ze stron mianuje do tej podkomisji 2 delegatów i 2 zastępców delegatów.

Do chwili opracowania zaleceń przez podkomisję rokowania głównych delegatów zostaną zawieszona.

Na posiedzeniu tym gen. Nam Ir podkreślił wyraźnie, że prace podkomisji będą mogły przyczynić się do osiągnięcia porozumienia w sprawie ustalenia linii demarkacyjnej jedynie pod warunkiem, że delegacja amerykańska zrezygnuje ostatecznie ze swego niesłusznego i nierozsądnego żądania i zgodzi się na omówienie słusznej i rozsądnej propozycji delegacji koreańsko-chińskiej ustalenia linii demarkacyjnej na 38 równoleżniku.

Pierwsze posiedzenie podkomisji wyznaczono na dzień 17 sierpnia o godz. 10.

ZSRR urlopy wypoczynkowe na wczasach w sanatoriach i miejscowościach uzdrowiskowych ponad 4.000.000 robotników i urzędników.

W roku bieżącym oddano już w ZSRR do użytku dziesiątki nowych, pięknych sanatoriów i domów wypoczynkowych.

Coraz więcej radzieckich robotników i urzędników nabywa na własny użytek samochody osobowe. W tych dniach grupa robotników zakładu im. Kirowa w Leningradzie udała się samochodami na zwiedzanie kraju. Trasa wycieczki przebiega przez miasta Federacji Rosyjskiej i Estonii.

Tygodnik „Time” donosi, że amerykańscy żołnierze przebywający na wyspie Okinawa (Ocean Spokojny), w ciągu ostatnich 6 miesięcy w 1950 r. zgwałcili 18 kobiet, obrabowali 16 domów i 36 razy napadli zbrojnie na spokojnych przechodniów. Winni nie zostali ukarani, są oni bowiem według opinii wyrażonej przez komendanta wyspy „ambasadorami bez teki”.

A czym zajmują się amerykańscy ambasadorowie z teką — wiadomo...

Młodzież SP z pow. łowickiego wykonała przed terminem prace społeczne

Młodzież z powiatu łowickiego zorganizowana w SP może się poszczycić nieładnym sukcesem. Dnia 27 lipca br. wykonała ona roczny plan prac społecznych. Młodzież brała udział w szeregu kontynuowanych na terenie powiatu robót. Ogółem w przeciągu 7 miesięcy przeprowadzono 40 tys. robocizny.

Do najaktywniejszych należą między innymi: Jan Biniak, Janina Kosmider, Zofia Gajda, Irena Bieguszevska i Helena Jaska.

W związku z III-cim Światowym Zlotem Młodych Bojowników o Pokój w Berlinie młodzież z powiatu łowickiego zobowiązała się przeprowadzić dodatkowo do końca br. 10 tys. robocizny. Równocześnie wzywa ona młodzież całego województwa łódzkiego do przedterminowego wykonywania prac społecznych.

Do 13 bm. — 153 proc. planu Chłopi przed terminem dostarczają Państwu zboże

Po zakończeniu akcji żniwnej na terenie całej Polski rozpoczął się skup zboża. Również na terenie województwa łódzkiego chłopci gremialnie dostarczają na punkty skupu zebrane ziarno.

W województwie łódzkim w akcji skupu zboża przodują powiaty — Radomsko, w którym plan wyznaczony do 13 bm., wykonano w 237 procentach, Rawa (231 proc. planu) oraz Wieluń — (215 proc.).

W powiecie radomszczańskim we wszystkich gminach odbyły się ogólne zebrania gromadzkie, na których zapoznano rolników z nową ustawą o skupie zboża. Zebrani stwierdzają, że wymiar zboża jest sprawiedliwie rozłożony i chłopci średnio- i małorolni nie czują się pokrzywdzeni, jak to miało niejednokrotnie miejsce w latach ubiegłych.

Co mówią liczby i fakty o siłach zbrojnych ZSRR

Kłamstwa imperialistów mają na celu odwrócić uwagę opinii światowej od obłędnego wyścigu zbrojeń na zachodzie

W 3 numerze czasopisma wychodzącego w języku angielskim w Moskwie pt. „News” pojawił się artykuł pułkownika Gawriłowa „O siłach zbrojnych Związku Radzieckiego”.

Autor artykułu pisze m. in.: Zwolennicy polityki wyścigu zbrojeń stwierdzają zazwyczaj, że USA i Anglia zmuszone są zbroić się z powodu groźby, jaką stanowią rzekomo siły zbrojne ZSRR dla krajów zachodnich.

Twierdzenie to jest niesłuszne.

Informacje w tej niezwykle ważnej sprawie, rozpowszechniane w zachodnich krajach, są, niestety, bardzo dalekie od prawdy. Zazwyczaj twierdzi się w krajach zachodnich, że podczas gdy USA i Anglia po zakończeniu drugiej wojny światowej szybko rozpuściły swe armie i nawet rozbroiły się, to Związek Radziecki zachował rzekomo siły zbrojne z okresu wojny i w dalszym ciągu trzyma pod bronią setki dywizji i miliony żołnierzy.

Jakże przedstawiają się fakty? Po wojnie przeprowadzono w Związku Radzieckim gruntowną i szeroką demobilizację wojskową, podczas której zdemobilizowano 33 roczniki. Odpowiednie dekrety Prezydium Rady Najwyższej ZSRR zostały w swoim czasie opublikowane w prasie radzieckiej.

W chwili obecnej siły zbrojne Związku Radzieckiego, wliczając w to wojska lądowe, lotnictwo i marynarkę wojenną, pod wzglę-

dem swej liczebności są w przybliżeniu równe liczebności sił zbrojnych ZSRR przed początkiem drugiej wojny światowej w 1939 roku.

Zaznaczyć należy, że liczebność sił zbrojnych USA i Anglii po wojnie nie została sprowadzona do poziomu przedwojennego. Co więcej, siły zbrojne tych krajów są kilkakrotnie wyższe niż przed drugą wojną światową. USA, Anglia i Francja posiadały razem do początku roku bieżącego w składzie swych sił zbrojnych, wliczając w to wojska lądowe, lotnictwo i marynarkę wojenną, przeszło 5 milionów ludzi.

Tak więc, siły zbrojne trzech wielkich mocarstw, zjednoczonych w pakcie atlantyckim, już wówczas, tj. przed początkiem br., przeszły dwukrotnie przewyższyły pod względem swej liczebności siły zbrojne ZSRR.

Od tego czasu siły zbrojne USA, Anglii i ich sojuszników bez przerwy zwiększają się. 23 lipca br. prezydent Truman w swym sprawozdaniu ekonomicznym za pierwsze półrocze 1951 r. zakomunikował, że USA prawie osiągnęły pierwszy z celów obecnego programu wojkowego, polegający na tym, by doprowadzić liczebność sił zbrojnych do 3,5 milionów ludzi. Jeśli chodzi o Anglię, to minister obrony Shinwell oświadczył 27 lipca, że liczebność brytyjskich sił zbrojnych zbliżyła się do 1 miliona ludzi.

Tak przedstawiają się fakty.

Podczas drugiej wojny światowej walka z agresorem faszystowskim kosztowała Kraj — 7 milionów istnień ludzkich. Armia hitlerowska, która dokonała napaści na Związek Radziecki, wyrządziła krajowi Rad olbrzymie straty. Dlatego pierwszym zadaniem ludzi radzieckich w latach powojennych była odbudowa miast i wsi, przemysłu, transportu i rolnictwa na ogromnych terenach, zniszczonych przez najeźdźców hitlerowskich. Jak wiadomo, podczas pierwszej powojennej 5-latki Kraj Rad nie tylko odbudował zniszczony przemysł i rolnictwo, lecz również osiągnął podwyższenie poziomu produkcji przemysłowej o przeszło 70 procent w porównaniu z 1940 r.

Czy te sukcesy w odbudowie i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR mogłyby być możliwe bez demobilizacji sił zbrojnych po zakończeniu wojny, bez powrotu z armii milionów robotników do swych zakładów pracy, bez powrotu milionów kolchoźników na swe pola? Dla każdego nie uprzedzonego człowieka musi być rze-

czą jasną, że taka możliwość jest wykluczona.

Związek Radziecki nie zagraża nikomu i nie zamierza napadać na nikogo. Państwo radzieckie zgodziłoby się chętnie na likwidację regularnej armii i znaczne sumy, jakie musi wydawać na utrzymanie sił zbrojnych wykorzystaloby na dalsze podniesienie poziomu życia ludności, na poprawę systemu ochrony zdrowia i na rozwój nauki, kultury naszego kraju. Jednakże w obecnej sytuacji międzynarodowej Związek Radziecki musi zachować konieczne minimum regularnych sił zbrojnych dla obrony swych granic. Doświadczenie wykazuje, że w otaczającym nasz kraj świecie istniały i istnieją potężne siły, które już od przeszło 30 lat knują plany zniszczenia i rozczłonkowania Państwa Radzieckiego.

Ludzie radzieccy nie są ślepi. Widać oni jak powstaje sieć obcych baz wojennych w pobliżu granic Związku Radzieckiego. Słyszą oni wezwania do niszcycielskiej wojny atomowej przeciwko Związkowi Radzieckiemu i do wykorzystania w tym celu baz lotniczych, znajdujących się w odległości kilku godzin lotu od Leningradu, Baku lub Władywostoku. Wezwania te ukazują się w wielu czasopiśmiech na Zachodzie. Czy można się dziwić, że w takich warunkach ludzie radzieccy domagają się od swego rządu, by zatroszczył się o odpowiednie siły zbrojne, zdolne do obrony spokoju i bezpieczeństwa granic radzieckich?

To minimum koniecznych sił zbrojnych powinno naturalnie odpowiadać rozmiarom obszaru i ludności naszego kraju oraz olbrzymiej długości jego granic lądowych i morskich.

Jeśli się weźmie to wszystko pod uwagę, to trzeba będzie przyznać, że stan liczebny radzieckich sił zbrojnych jest bardzo umiarkowany.

W ten sposób ma się sprawa z argumentem „zagrożenia świata zachodniego przez siły zbrojne Związku Radzieckiego”, argumentem, przy pomocy którego usiłuje się usprawiedliwić politykę wyścigu zbrojeń, przynoszącą tyle cierpienia narodowi i stwarzającą rzeczywiste niebezpieczeństwo nowej wojny światowej. Fakty dowodzą, że argument ten jest pozbawiony wszelkich podstaw.

WOJTYSIAKOWA Z WOJEWÓDZKI: Prosiła Pani uprzednio o pomoc w sprawie zaginionego listu poleconego, który zawierał ważny dokument, nie podając ani numeru listu poleconego, ani nazwiska adresata, ani też nazwiska nadawcy oraz miejscowości, z której list był wysłany. Prosiłbym o te dane. W odpowiedzi na to podała nam Pani jedynie numer poczty polowej bez nazwiska adresata. Przed otrzymaniem szczegółowych danych nie będziemy w stanie Pani pomóc.

H. WASTRZYCH - RADOMSKO: Wymówienie pracy nastąpiło niezgodnie z przepisami prawnymi, gdyż pracownika w czasie trwania jego choroby nie wolno zwalniać. Co do zasiłku rodzinnego — powinien być wypłacany tak długo, jak długo korzysta pracownik z zasiłku chorobowego.

J. BARYLSKI - OZORKOWO: Wobec tego, że wymówienie pracy nastąpiło nie z winy Pana, lecz z powodów natury organizacyjnej, a bezpośrednio po wymówieniu rozpoczął Pan pracę w nowym miejscu zatrudnienia — posiada Pan prawo nadal do nieprzerwanego zasiłku rodzinnego. Pozdrawiamy Pana.

MIESZKANCY KOŁOBRZEGA — S. K.: Rozdział węgla powinien być dokonany zgodnie z ustalonymi normami. W razie niedopełnienia lub przekroczenia norm, należy zwrócić się z zażaleniem do Miejskiej Rady Narodowej w Kołobrzegu, od orzeczenia której przysługuje prawo odwołania się do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

WDOWA L. K.: Interweniowaliśmy w Pani sprawie. Jest Pani proszona o zgłoszenie się do przewodniczącego Związku Zawodowego Pocztców, ob. Odważnego (ul. Daszyńskiego 38). Spotka się Pani z życzliwą pomocą.

K. CHABŁAK: Ażeby dostać się do szkoły filmowej trzeba posiadać odpowiednie warunki, a przede wszystkim dużą maturę. W Szkole Filmowej w Łodzi nie ma działu aktorskiego.

SOBOTA, 18 SIERPNI

13.30 Muzyka dla wszystkich. 14.25 „Najpiękniejsza węgierska puszta”. 14.50 Koncert rozrywkowy w wyk. orkiestry szczyńskiej P.R. 15.30 Audycja dla dzieci „Podróż w głąb atomu”. 16.00 Utwory na altówkę. 16.20 Program lokalny 17.05 Reportaż. 17.15 Koncert rozrywkowy w wyk. małej orkiestry rogłońskiej śląskiej. 18.00 „Jelonki i syn”, odcinek powieści Stanisława Wygodzkiego. 18.15 Program lokalny. 19.00 Koncert muzyki ludowej. 19.25 Audycja literacka. 20.25 Z III Światowego Zlotu Młodych Bojowników o Pokój w Berlinie. 20.45 Wiadomości sportowe. 20.50 „Przy sobocie po robocie”. 21.50 Muzyka. 22.30 Gra orkiestra taneczna P. R. 23.10 Koncert.

Codzienna nowelka „Expressu”

H. Eneglstrajt

„Pieśń łabędzia”

Ali, młody poeta, zakochał się w ślicznej Zulejce. I od tego czasu życie wydawało mu się piękniejsze niż dotychczas, a jego wiersze brzmiały dźwięczniej i słodziej, aniżeli dawniej.

Jednakże czarnooka Zulejka nie kochała biednego poety.

— Mogę traktować cię tylko jako przyjaciela! — mówiła do niego — ale twój turban jest wypłowiały, a ty sam masz twarz starej małpy. Wolałabym raczej umrzeć, niż poślubić ciebie.

Ali, który jak wszyscy poeci, miał duszę sentymentalną, powtarzał w takim wypadku niezmiennie:

— A jeśli ty nie zostaniesz moją żoną, umrę ze smutku i tęsknoty. Pewnego razu Zulejka przyszła do poety i powiedziała:

— Nasz szejik urządza wielką zabawę. Chciałabym być tam również. Ty znasz szejika osobiście, mógłbyś mnie więc wprowadzić tam.

— Jak sobie tego życzysz. Będę się tobą opiekował! Obiecał poeta i uścił jej rękę.

Młoda dziewczyna uśmiechnęła się: a był to ten szczególny jej uśmiech, który dawał wierszom Alego słodyczy i czynił je szczególnie dźwięczne.

Oboje poszli na zabawę. W ogrodzie u szejika było rojnie i gwar-

no. Pod palmami siedzieli muzykanci, grający na różnych instrumentach, w takt których tańczyły tancerki.

Tancerki było wiele, ale żadna z nich nie była tak piękną, jak Zulejka. Oceniał to widocznie siostrzeniec szejika Raszyd, bo przez całą noc tańczył tylko ze Zulejką i zaglądał jej w oczy.

Kiedy zaczęło dzień, młoda dziewczyna wzięła pod ramię Raszydę z jednej strony, poetę zaś z drugiej i idąc w stronę furtki ogrodowej, rzekła do Alego:

— Drogi przyjacielu, pewnie bardzo się zmęczyłeś! Dziękuję ci, serdecznie za to, żeś się tak mną opiekował. Myślę, że czas już, żebyś poszedł spać. Bo musisz wiedzieć, że Raszyd był tak dobry, iż obiecał odprowadzić mnie do domu.

Poeta spojrzawszy na swojego rywala, mruknął pod jego adresem coś niekoniecznie pochlebnego, ale zamiast pożegać się z dziewczyną, poszedł z nią dalej.

Zulejka i jej towarzysze szli umyślnie okrężną drogą i robili wszystko co leżało w ich mocy, ażeby po drodze zgubić poetę. Niestety, nie udało im się. Czyż Ali nie obiecał zaopiekować się nią? I dlatego nie zniechęcił go cierpkie uwagi i dyplomatyczne wybiegi młodej dziewczyny. Szedł z nią tak długo, dopóki nie znaleźli się przed domem jej rodziców.

Dziewczyna pożegnała towarzyszy i zniknęła w bramie.

Obaj rywale stali przez chwilę w milczeniu wreszcie Raszyd spoglądając zło-wrogo na poetę, mruknął.

— Nienawidzę cię tak bardzo, że mógłbym cię zadusić.

— I ja z największą przyjemnością zrobiłbym to samo. Niestety, jednak nie posiadam na to dosyć siły — odparł autor subtelnych pieśni i słodkich poematów.

Raszyd wahał się jeszcze chwilę opodal bramy, wreszcie skreślił w prawo, poeta zaś powoli poszedł w lewo.

Nazajutrz młoda dziewczyna zawiadomiła przez swoją starą nianię poetę, że nie chce go więcej widzieć.

Biedny poeta uznał, że życie straciło dla niego całą wartość.

— Trzeba mi umrzeć — rzekł do swojej smętnej duszy.

Udał się do bazaru, gdzie kupił mocny sznur, na którym postanowił się powiesić. Ale zanim to zrobił, napisał poemat, który nazwał w duchu „śpiewem łabędzim”.

Pisał go długo, mozolnie, pisał przede wszystkim szczerze i z uczuciem. A kiedy pieśń była skończona, wydała mu się ona tak piękna i głęboka, że postanowił:

— Przed śmiercią muszę odśpiewać ją przed przyjaciółmi i zobaczyć, jakie zrobi ona na nich wrażenie.

Przez czas jakiś trwały przygotowania, aż wreszcie poeta wystąpił ze swoim poematem.

Znano go jako dobrego poetę, ale jego

„łabędzi śpiew” zrobił na słuchaczach wręcz wstrząsające wrażenie. Ali musiał kilkakrotnie powtórzyć swój poetycki wieczór, a potem na zaproszenie sąsiednich miast i osad jeździł po całym kraju. I tak po kilku latach stał się sławny i bogaty.

Kilka lat potem spotkał Ali Raszydę, który rzekł do niego pokornie:

— Mam nadzieję, że nie gniewasz się już na mnie, bo przyznaję, że swego czasu nie byłem dla ciebie zbyt grzecznym!

— Ach, nie usprawiedliwaj się! — machnął ręką poeta. — Bez ciebie nie stworzyłbym może mojej „pieśni łabędziej”, która uczyniła mnie szczęśliwym.

Po jakimś jeszcze czasie spotkał poeta również i młodą dziewczynę, która jednak nie była już wtedy całkiem młodą...

— Ach, jak się cięszę, że cię spotykam! — rzekła rozpromieniona. — Od czasu naszego ostatniego widzenia żałowałam często, że nie podziękowałam ci wówczas za opiekę tak, jak na to zasługiwałeś. I myślę, że byłam głupia mówiąc, że wolałabym raczej umrzeć, niż poślubić ciebie.

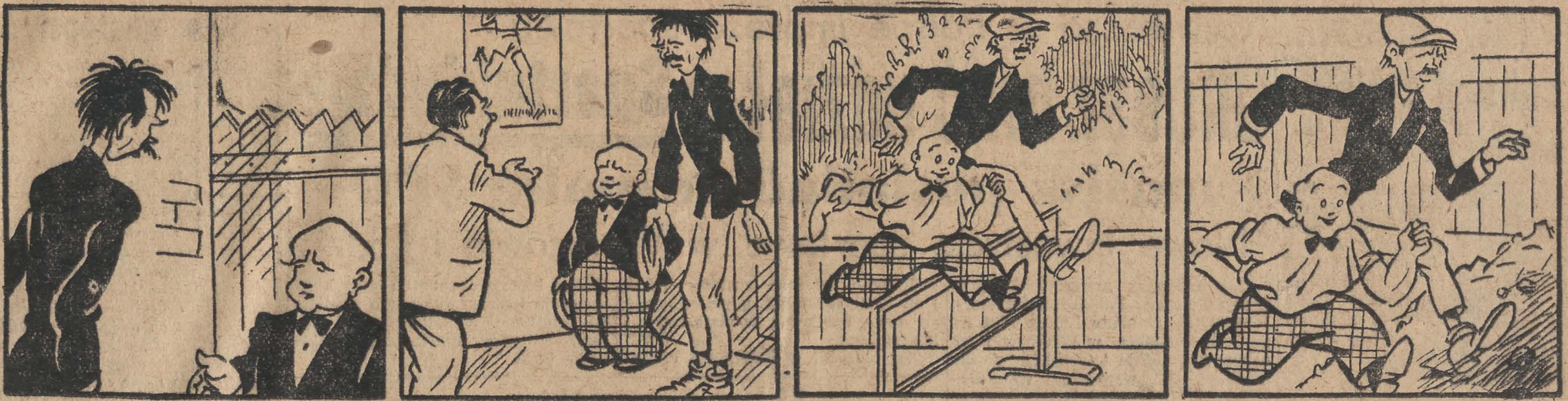
Uśmiechnęła się żalotnie i dokończyła. — Teraz już wiem: wolałabym raczej wyjść za ciebie za męża, niż umrzeć.

— Czyżby? — uśmiechnął się poeta. — Ze mną jest zupełnie inaczej. Po stworzeniu mojego „śpiewu łabędzkiego” wolałabym raczej umrzeć, niż poślubić ciebie.

To powiedziawszy odwrócił się na pięcie i odszedł. A młoda dziewczyna, która przestała już być młodą, westchnęła smętnie.

Thum. C.

WICEK: — Zapiszemy się do koła sportowego.
WACEK: — A po co?
WICEK: — Zobaczysz, to się nam bardzo przyda w codziennym życiu.

INSTRUKTOR: — A do jakiej sekcji bywatele chcą się zapisać?
WICEK: — Chcemy uprawiać lekkoatletykę, biegi z przeszkodami...

WICEK: — Hoop! Ale dobrze idzie, co Wacku?
WACEK: — Dobrze idzie, tylko nie wiem po co to nam potrzebne.

WICEK: — Teraz weźniemy tę górkę rozkopanej ziemi, widzisz jak bardzo może się przydać po rozkopanych ulicach Łodzi bieg z przeszkodami.

Każdy może pracować

Już nie są „kulą u nogi”...

— Uwaga! Pociąg osobowy do Gdańska odchodzi z peronu drugiego. Proszę wsiadać, drzwi zamykać...
 Głos z megafonu płynie jasno, wyraźnie, podając dokładne informacje o ruchu pociągów pasażerskich na dworcu Łódź-Kaliska. Ci, którzy go słuchają nie zastanawiają się, kim jest ów niewidoczny informator. A warto wiedzieć. Jest nim inwalida, człowiek bez obydwoj dłoń. Andrzej Koper. Przyjechał do Łodzi ze wsi, spod Rawy Mazowieckiej, gdzie mieszkał z rodziną traktującą kule jak przysłowiową „kulę u nogi”. Teraz pracuje i czuje się pełnowartościowym obywatelem.
 Takich jak Koper, ludzi mniej lub bardziej poszkodowanych, było w Łodzi wielu. Nie mieli pracy, nikt się nimi nie zajmował.

Obecnie, w ramach produktywizacji inwalidów, zdobyto zawod i pracę już ponad 700 osób. Wydział pracy i pomocy społecznej prowadzi kursy i zatrudnia inwalidów w zawodach odpowiadających im najbardziej. Ociemniał na przykład pracując w dziewiarstwie, w zakładach pończosznich, w przemyśle szrotkarskim itp.

Inwalidzi powyżej 80 proc. niezdolności dają sobie świetnie radę w pracy przy galanterii skórzanej, przy produkcji lalek, w fabrykach opakowań. Wielu inwalidów osiąga po sto i więcej procent normy. Warto wymienić choćby Mieczysława Okraska, który zatrudniony przy bigowaniu kartonów w drukarni nr. 2 ZWS przekracza 200 proc. normy.

Obecnie wydział pracy i pomocy społecznej organizuje nowy kurs dla inwalidów, którzy mają jakieś uszkodzenia dolnych kończyn, lecz ręce mają zdrowe. Będzie to kurs dla monterów telekomunikacyjnych. Potrwia on 5 miesięcy i zapewni uczestnikom natychmiastowe zdobycie pracy. (b)

Można się pozbyć awanturującego się współlokatora

Sąd Najwyższy rozważał kwestię zatargów sąsiedzkich pomiędzy współlokatorami w mieszkaniach o wspólnej kuchni.
 Sąd Najwyższy orzekł, że każdemu współmieszkanemu lokalu, podlegającego publicznej gospodarce, przysługuje prawo wytoczenia pozwu o eksmisję awanturującego się współlokatora, nawet gdy nie łączy go z nim stosunek podnajmu.
 Jeżeli bowiem wspólne zamieszkiwanie pod jednym dachem z winy jakiejś osoby staje się niemożliwe, trzeba się pozbyć winowajcy. Sąd Najwyższy podkreślił, że ostateczność ta ma na celu zapewnienie ludziom pracy spokoju i odpoczynku w domu.

Oby najwięcej takich placówek! Wędrowna ekipa zegarmistrzów zdobyła sobie z miejsca powszechne uznanie

Kiedy po raz pierwszy przyjechali do Tusznyna i rozłożyli swój „warsztat” na rynku, ludzie zebrali licznie — był to dzień targowy — patrzyli na nich niedowierzająco. Zegarmistrze w Tusznynie! Kim oni są? Czy można im powierzyć do reperacji swą cenną własność?
 Pierwsze wahania minęły szybko, gdy okazało się, że zegarmistrzowska ekipa usługowa z Łodzi — to świetni fachowcy.
 Teraz za każdym przyjazdem ekipy do Tusznyna klientów jest wielu.

Winne są obie strony...

Wczasowe niedociągnięcia

Już teraz należy pomyśleć o akcji propagandowej na zimę, aby domy wypoczynkowe nie stały pustką

Dajcie nam wczasowiczów! Przecież nie można dopuścić do tego, by w najpiękniejsze tygodnie sezonu zimowego zamykać domy wypoczynkowe! To wprost niemożliwe, żeby w waszych zakładach nie było chętnych robotników do spędzenia dwóch tygodni w zaśnieżonych górach, w luksusowych domach wczasowych...

W taki to mniej więcej sposób, codziennie niemal, referenci wczasów wypoczynkowych w poszczególnych związkach branżowych „alarmują” podległe im zakłady pracy, dopominając się o kandydatów na wyjazd na wczasy zimowe. A latem?...

— Co?! Już nie ma wolnych miejsc na wczasy? Co z was za rada miejscowa, jeśli nie potraficie wystarać się dla robotnika o skierowanie?! Przez was zmarnuje sobie urlop!...

Jakie filmy zobaczymy na niedzielnych porankach

W najbliższą niedzielę we wszystkich kinach łódzkich odbędą się poranki. W czasie tych poranków wyświetlane będą następujące filmy:
 Bajka — „Pustelnia Parmeńska I seria, Młoda Gwardia — „Dziewczyna u źródła”, Muza — „Złote jezioro”, Polonia — „Pierwszy start”, Przedwiośnie — „Poczępki”, Rekord — „Maaret”, Robotnik — „Przygody Chico”, Roma — „Krwawa Vendetta”, Stylowy — „Wesołe kumoszki z Windsoru”, Świt — „Renegat”, Włóknarz — „Czerwony rumak”, Wolność — „Curie Skłodowska”, Zachęta — „Nicholaus Nicleby”.

— Można prosić do walczyka?... W niedzielę - na tańce!

Dwie wielkie zabawy ludowe w parkach łódzkich

Zbliża się niedziela. Warto by więc już zawnazdu pomyśleć jak ją spędzić. Wszyscy ci, którzy lubią się bawić na świeżym powietrzu, udadzą się niewątpliwie do Parku Ludowego na

skierowanie?! Przez was zmarnuje sobie urlop!...
 Tak mniej więcej reaguje latem część robotników na wiadomość, że miejsc już, niestety, zabrakło. Trudno, nie może ich starczyć dla wszystkich. Za dużo jest chętnych, a za mało skierowań.

Czyja w tym wina? Bezsprzecznie leży ona po jednej, jak i po drugiej stronie. Ciągłe jeszcze jest aktualnym zarzut, stawiany radom miejscowym, że zbyt mało propagują na terenie fabryki formy wypoczynku, a szczególnie wczasy zimowe.

Jako konkretny przykład może służyć huta „Pokój”, gdzie w tym roku nie wykorzystano ponad 200 skierowań na wczasy zimowe. Jako przyczynę tego stanu rzeczy referat wczasów w hucie „Pokój” podaje... niepogodę. Trudno chyba o jaskrawszy przykład błogiego samouspokojenia i braku inicjatywy w propagowaniu godziwego wypoczynku.

Na sełki liczy się również ilość niewykorzystanych miejsc na wczasy zimowe przez robotników łódzkich. Każdego roku związki branżowe w Łodzi zmuszone są odsyłać do centrali skierowania, gdyż nie ma po prostu chętnych na wyjazd.

Nie ma ich z tego też powodu, że wśród samych robotników panuje błędne przekonanie, że wypocząć można i należy tylko latem. Nic tedy dziwnego, że w czerwcu, lipcu i sierpniu ilość kandydatów jest daleko wyższa od przyznanych dla Łodzi ilości miejsc.

Wniosek stąd prosty:
 ■ po pierwsze trzeba zmienić tego rodzaju przekonanie,
 ■ po drugie — prowadzić usilną propagandę wczasów wypoczynkowych przez cały rok.

Atrakcje tych zabaw stanowić będą niewątpliwie występy znanych artystów: Beaty Artemskiej, Wandy Bojarskiej, duetu Sawinów, Edmunda Waydy i Henryka Szwajcera oraz nowe wydanie „Żywego Expressu”.

Do tańca będą przygrywały orkiestry. Zapowiedziały też swoje występy najlepsze zespoły świetlicowe. O zaopatrzenie postarają się MHD i PSS, które wysła do parków „bułety na kółkach”.

Przygotowano też specjalne imprezy dla dzieci, jak wycieczki na trójkołowych rowerach i inne, o których jeszcze napiszemy. Toteż imprezy te, inauguracyjne, „Tydzień Lotnictwa”, cieszyć się będą na pewno dużym powodzeniem.

Równocześnie w niedzielę sportowcy łódzcy przygotowują szereg imprez w związku z zakończeniem Zlotu Berlińskiego. Szczegóły o nich znajdziecie na kolumnach sportowych.

Tych zaś robotników, którzy nie byli jeszcze dotąd na wczasach i nie mogą się jakoś na wyjazd zdecydować, należy do tego nakłonić, tłumacząc i wyjaśniając korzyści, płynące z tej formy wypoczynku.

Ludzi takich jest sporo. Wiele zaś składa się na to przyczyn, że nie korzystają z dobrodziejstwa wczasów wypoczynkowych. Jednych odstrasza formalności związane z otrzymaniem skierowania, innych znów powstrzymuje od wyjazdu nieuzasadniona obawa, że się będą na wczasach nudzili itd.

Ma to niemały wpływ na fakt, że zarówno zimą, jak i latem więcej jest w domach wypoczynkowych pracowników umysłowych a mniej fizycznych. W tym wypadku i rady miejscowe ponoszą winę, bo nie zawsze dbały o to, by opracować rozdziałnik proporcjonalnie do stanu zatrudnienia pracowników fizycznych i umysłowych.

Letni sezon wypoczynkowy jest już prawie na ukończeniu. Trudno więc będzie w ostatnich tygodniach lata naprawić te błędy. Zbliża się jednak okres wczasów zimowych, na które już w tej chwili trzeba układać plany.

Wtedy też można będzie uniknąć niedociągnięć, jakie cechowały sezon poprzedni. (se)

Mały reportaż

Tam gdzie powstają „Mocne”

SIEDZĘ przy maszynie, palę papierosa i myślę. Myślę, jak rozpocząć reportaż o... narodzinach papierosa.

No cóż, zastępy palaczy są niezliczone. Każdy niemal ma w kieszeni pudełko „Lotników”, „Górników” czy „Mocnych”, by w ciągu dnia puścić je z dymem bez zastanowienia. „Bo i nad czym się tu zastanawiać? — spytaicie. — Chyba nad smakiem?”

A właśnie. Smak papierosa jest ważny. Ważne też jest, żeby tytoń nie był zbyt mocno nabyty — to denerwuje, bo trzeba go „zmiekczać”. Żeby nie był wilgotny — wtedy nie chce się palić.

Oto i początek reportażu. Ze wszystkie „żeby” świadczą, że trudniej jest papierosa wyprodukować niż wypalić.

Jestem w łódzkich zakładach PMT. Przygotowalnia przyjmuje worki i bele liści tytoniowych w różnych gatunkach.

Liście zmieszane i nawilżone idą na krajarki, później na rozstrząsaczkę, która tytoń jeszcze miesza, odciąga zeń wszelki pył i podaje transporterem na najwyższe piętro budynku. Tam odważony na 20-kilogramowe porcje i umieszczony w jutowych skrzyniach-sitach rozpoczyna swój okres „dojrzwania”.

A teraz oddział wyrobu papierosów. Zaczyna się on przy t. zw. wspanach. Są to blacha obite, duże stoły z otworem do leja — gardła maszyny papierosowej. Przy jednym z stołów pracuje

POD OSŁONĄ CIEMNOŚCI...
 Słowa te piszę w imieniu wielu mieszkańców naszej dzielnicy i Czytelników „Expressu II”. W okolicy naszej (przy ul. Targowej i Fabrycznej) jest park, który nie posiada żadnego oświetlenia. Park ten jest stałym miejscem nie ludzi pracy, lecz bandy łazików i pijaków.

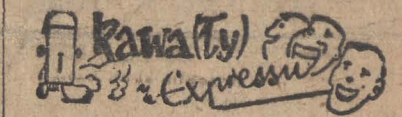
Codziennie krzyki, klótnie i bijatyki nie tylko zakłócają spokój, ale każdy przechodzień czy spacerowicz narażony jest na zaczepki i pobicia.

Kochany „Expressie”, czy nie można rozproszyć ciemności w parku, a awanturników unieszkodliwić? Taj.

ZNOWU ZGNIŁE ŚLEDZIE...
 Czy to zasługuje na miano śledzi? Sprzedano mi to w sklepie nr. 318 PSS przy ul. Pabianickiej.

„Expressie”, nie gniewaj się za zaturcie Ci powietrza. Składam ci ten dowód traktowania klientów przez PSS oraz straty pieniędzy, które sklep nie chce mi zwrócić.

Aleksander Kautz

Znany chirurg spotyka często jakiegoś obywatela, który kłania mu się z dużym szacunkiem. Któregoś dnia chirurg przystaje i pyta:

— Pan wybacz, ale nie przypominam sobie pana. Kim pan jest?
 — Pan mnie operował w zeszłym roku na ślepa kizkę, doktorze...
 — Ach, tak! Przepraszam, nie poznałem pana z zewnątrz!

Srebrny medal... ...rekord Polski

Reprezentant Polski na XI Akademickich Mistrzostwach Świata w Berlinie Adamczyk, uzyskał w skoku o tyczce doskonały wynik 4,10 mtr. zdobywając srebrny medal.

Urszula Grysczykówna wpisała się na listę rekordzistów Polski, uzyskując na 400 m. stylem grzbietowym czas 6:39,5. Wynik ten Grysczykówna uzyskała w Berlinie na XI Akademickich Mistrzostwach Świata.

TEATRY

Im. Stefana Jaracza — „GRANICA” — godz. 19.
Powszechny — „GRZESZNY BEZ WINY” — godz. 19.
Muzyczny — „CZARDASZKA” — godz. 19.15.
Letni — „MAŻ I ŻONA” — godz. 20.
Pozostałe teatry nieczynne.

KINA

ADRIA — nieczynne.
BAJKA — Tragiczny pościg — 18, 20.
BALTUK — Dziewczyna u źródła — 16.30, 18.30, 20.30.
GDYNIA — Program rozmaitości — 16, 17, 18, 19, 20, 21.
MEŁDA GWARDIA — Zasadzka — 16, 18, 20.
MUZA — Ziute jezioro — 18, 20.
POLONIA — Jubileusz — 16.30, 18.30, 20.30.
PRZEDWIOŚNIE — Na odsiecz Carycyna — 18, 20.
REKORD — Maaret — 18, 20.
ROBOTNIK — Awantura na wsi — 16, 18, 20.
ROMA — Było to w maju — 18, 20.
SOJUSZ — Pocałunek na stadionie — 19.
STYLOWY — Wesołe kumoszki z Windsoru — 18, 20.
ŚWIT — Upadek Berlina, II ser. — 18, 20.
TATRY — Wyspa szczęścia — 16, 18, 20.
WISŁA — Romans z kontrabasem — 16, 18, 20.
WŁÓKNIARZ — Czerwony rumak — 17, 19, 21.
WOLNOŚĆ — Czerwony rumak — 16, 18, 20.
ZACHĘTA — Śpiew jest pięknym życiem — 18, 20.

Największa w Polsce impreza sportowa Chcesz brać udział w Spartakiadzie musisz posiadać odznakę SPO

Nowe inwestycje sportowe w Warszawie i Łodzi

Największa z przeprowadzonych kiedykolwiek w Polsce imprez sportowych, Spartakiada Letnia 1951 r., zostanie otwarta w Warszawie w sobotę 8 września i trwać będzie do niedzieli 16 września włącznie. Czwartek 13 września organizatorzy przewidują jako dzień wolny od zawodów sportowych.

W Spartakiadzie mogą brać udział zawodnicy wylonieni na eliminacjach zreszczeń sportowych. Z obowiązku przejścia przez eliminacje mogą być zwolnieni zawodnicy, którzy w okresie przeprowadzenia eliminacji w swoim zreszczeniu brali udział w zawodach międzynarodowych jako reprezentanci Polski. Do udziału w Spartakiadzie będą dopuszczeni tylko ci zawodnicy, którzy posiadają odznakę SPO.

Zgłoszenia składają rady główne zreszczeń sportowych do komitetu wykonawczego Spartakiady do dnia 27 sierpnia włącznie.

Prowadzone są w przyspieszonym tempie prace przy nowych inwestycjach, zarówno w Warszawie jak i Łodzi. Pływalska CWKS, na której w czasie Spartakiady zostaną przeprowadzone konkurencje pływackie, otrzyma specjalną instalację oświetleniową umożliwiającą rozgrywanie finałów pływackich w godzinach wieczornych. Podobne o-

świetlenie założone zostanie także i na kortach CWKS, gdzie odbywać się będą spotkania w siatkówce i koszykówce.

Tor kolarski w Helenowie w Ło-

dzi, na którym rozegrane będą konkurencje torowe, otrzymuje specjalną instalację oświetleniową i całkowicie nową nawierzchnię betonową toru.

Wyciągi ulicami Łodzi
Na rowerach i motorach
Niedzielne imprezy z okazji

zakończenia III Złotu w Berlinie

Sportowa Łódź uczciła otwarcie III Złotu Młodych Bojowników o Pokój w Berlinie biegami sztafetowymi i tak samo z okazji zamknięcia Złotu urządziła w najbliższą niedzielę 19 bm. szereg ciekawych imprez, ale już na znacznie większą skalę.

Tym razem w projektowanych imprezach wezmą udział kolarze i motorzyści, którzy na oczach tysięcy mieszkańców, bo na ulicach miasta, rozegrają frańpujące wyścigi.

Wyścig kolarski odbędzie się na ul. Piotrkowskiej — od Placu Wolności do Placu Niepodległości, natomiast wyścig motocyklowy w Al. Stalina na odcinku od ul. Targowej do Przędzalnianej. Długość trasy wyścigu kolarskiego obliczono na około 30 km. (trzy i pół okrążenia). Wyścig ten jest dostępny dla posiadaczy rowerów turystycznych zreszczeń jak i niezreszczeń. Każdy kto pragnie wziąć udział w niedzielnym wyścigu winien zgłosić się do ŁKKF (Piotrkowska 67) gdzie zapisy przyjmuje się od godz. 8. Start nastąpi o godz. 11 przed lokalu Zarządu Łódzkiego ZMP. przy ul. Piotrkowskiej 262.

Motorzyści rozpoczynają swój wyścig o godz. 9.

Organizując niedzielne imprezy pomyślano również o najmłodszych miłośnikach i przyszłych asach kolarskich szos i torów takich do lat 10-ciu. Tym razem młodzi miłośnicy kolarstwa będą próbowali swych sił na... hulajnogach, oraz dwu i trzykołowych rowerkach. Dla nich wybrano najlepszą trasę bo asfaltowaną jezdnię Al. Kościuszki od ul. Mickiewicza do Zwirki. Ponieważ rozpoczęcie tego wyścigu nastąpi o godz. 10, przeto młodzi wielbiciele kolarstwa powinni się zgłosić przynajmniej na godzinę przed startem. Pierwsze trzy miejsca w trzech konkurencjach będą nagrodzone słodyczami i książkami.

Rekord Polski ustanowiła Dobranowska płynąc 200 m. „molytkiem”

W Berlinie odbyły się towarzyskie zawody pływackie, w których wzięli udział uczestnicy Akademickich Mistrzostw Świata z różnych krajów oraz liczni zawodnicy NRD. Z Polaków startowali: Dzikówna, Dobranowska, Fijałkowska, Kowalska, Gremłowski, Stelmaszyk, Jaśkiewicz, Goetz i Petruszewicz.

W wyścigu na 200 m. stylem molytkowym kobiet Dobranowska ustanowiła nowy rekord Polski 3:14,3 min., zajmując pierwsze miejsce.

400 m. st. dowolnym wygrał zdecydowanie Gremłowski w czasie 4:59,9.

100 m. grzbiet. kobiet: 1) Donath (NRD) — 1:25,4 (nowy rekord NRD), 5) Dzikówna (Polska) — 1:29,3, 6) Fijałkowska (Polska) — 1:29,4.

400 m. st. dowolnym mężczyzny: 1) Gremłowski (Polska) — 4:59,9 Stelmaszyk (Polska) uzyskał czas 5:16,8.

Dzisiaj Polacy startują w towarzyskich zawodach pływackich, wioślarskich oraz w wyścigu kolarskim na 100 km.

Drużyny ZSRR

są nie do pokonania w piłce ręcznej

Podajemy ostateczną klasyfikację drużyn piłki ręcznej na XI Akademickich Mistrzostwach Świata w Berlinie.

Koszykówka męska: 1) ZSRR, 2) Bułgaria, 3) Węgry, 4) Czechosłowacja, 5) Polska, 6) Chiny. Zająć drugiego miejsca przez koszykarzy Bułgarii jest duża niespodzianka. Czechosłowacja, która na mistrzostwach Europy walczyła jak równy z równym z koszykarzami ZSRR, zamiast spodziewanego drugiego miejsca, zajęła dopiero czwarte.

Koszykówka żeńska: 1) ZSRR, 2) Węgry, 3) Czechosłowacja, 4) Bułgaria, 5) Polska, 6) Finlandia.

Siatkówka męska: 1) ZSRR, 2) Czechosłowacja, 3) Bułgaria, 4) Polska, 5) Rumunia, 6) Chiny.

Siatkówka żeńska: 1) ZSRR, 2) Czechosłowacja, 3) Polska, 4) Bułgaria, 5) NRD.

Co słychać w obozie ZS Głuchoniemi

Piłkarze ZS Głuchoniemi rozegrali zawody w Lutomiarsku z Ludowym Zespołem Sportowym przegrywając 0:7 (0:3). Również w siatkówce sportowcy „Głuchoniemi” doznali porażki 0:2. Niepowodzenia tłumaczą się tym, że najlepsi zawodnicy „Głuchoniemi” przebywają na obozie kondycyjnym w Krakowie.

Z obozu tego najlepsi zawodnicy okręgu łódzkiego powołani zostaną na XVIII Ogólnopolskie zawody lekkoatletyczne męskie i żeńskie, które odbędą się w Warszawie w dniach 29 sierpnia — 3 września.

Biurow Zarządu Wojew. PZ Głuchoniemi i ich Przyjaciół oraz Rada Okręgowa ZS Głuchoniemi zmieniła swoją siedzibę i obecnie mieści się przy ul. Zwirki 20.

Kto następny?

Sekcja tenisa stołowego Kola Sportowego Spółnia Nr 247 przy Centrali Jajczarsko-Drobniarskiej i Centralnym Zarządzie Przemysłu Mleczarskiego, która zdobyła tytuł mistrza wojewódzkiego kół sportowych na 1951 r. rozegrała ostatnio dwa spotkania z Kolem Sportowym KS Stal przy Państwowej Fabryce Zegarów, wygrywając w obu wypadkach w stosunku 9:0 i 5:4.

Nasz zespół reprezentowali kole-dzy: Wiktorowski, Półrola, Grzechowiak, Frąckiewicz i Ceckiewicz. Z imprez tych osiągnięto dochód w kwocie 300 zł., a sumę tę przeznaczono na Fundusz Dzieci Koreańskich. Kolo nasze zachęcone sukcesem wzywa tę drogą inne kolo sportowe z terenu Łodzi do podjęcia podobnej akcji.

Korespondent „Expressu II.”
B. Sobczak.

Zdobywajcie SPO! Specjalna komisja bada pracę w kołach sportowych

Jak już podawaliśmy stwierdzono w Łodzi wysocę niezadawalającą działalność kół sportowych w kierunku umasowienia akcji zdobywania przez członków odznak BSPO i SPO. Z ilości 18.407 odznak przypadających na Łódź (jako obowiązujący limit) dotychczas zdobyło odznak zaledwie około 1500 osób. Podobny stan rzeczy zmusił właściwe czynniki do bliższego zainteresowania się tą sprawą i podjęcia odpowiednich kroków.

Postanowiono przeprowadzić analizę pracy poszczególnych kół sportowych i usprawnić ich działalność. Zadanie to powierzono specjalnej komisji jaka powstała przy Łódzkim Komitecie Kultury Fizycznej. Pierwsze dokonane ilustracje dać już wiele ciekawego materiału.

Junacy Łodzi dobrze spisali się w Gdańsku

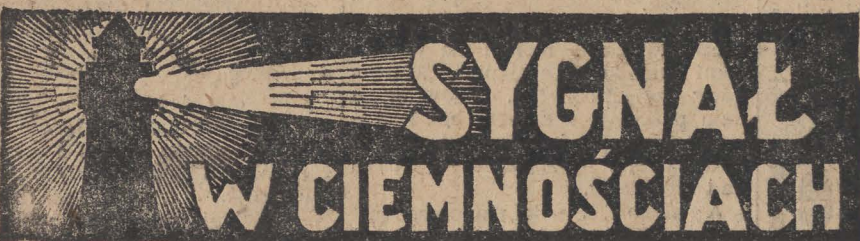
Junacy łódzcy przebywający w 33 brygadzie S.P. wzięli udział w II ogólnobrygadowych igrzyskach sportowych zorganizowanych przez komendę S.P. w Gdańsku.

Impreza ta, w której wzięło udział około 1500 zawodników i zawodniczek z całej Polski stała się wielką manifestacją na cześć III Złotu Młodych Bojowników o Pokój w Berlinie.

Program igrzysk obejmował lekkoatletykę, piłkę nożną, koszykówkę, siatkówkę, strzelanie oraz tor przeszkód. Igrzyska zakończyły się zdecydowanym zwycięstwem junaków łódzkich reprezentujących 33 brygadę, którzy zdobyli pierwsze miejsca w piłce nożnej, siatkówce i koszykówce, drugie w strzelaniu, a trzecie w lekkoatletyce. Zwycięzcy otrzymali cenne nagrody. Organizacja zawodów była dobra.

Korespondent „Expressu II.”
W. Butrym

ANDRZEJ ZAŃSKI

Oczy jej rozjaśniły się.
— Więc naprawdę jesteś przy mnie szczęśliwy?

— Tak, Weni! — pieszczotliwym ruchem podniósł jej rękę i pocałował ją.

Siedzieli potem w milczeniu, spoglądając w park. Było im z sobą dobrze. Wiosna rozmarzyła ich. I mimo woli zaczęli mówić o innej wiosnie: tej, którą spędzili razem w małym domku, położonym nad brzegiem meklemburskiego jeziora...

A tymczasem słońce zaczęło zachodzić. Ogród zszarzał. Gaśla feeria światel.

Zrobiło się chłodniej i bardziej pusto. Małe dzieci, bawiące się w chowanego w altance, poszły do domu. W pobliżu, wśród krzaków bzu, zaśpiewał jakiś ptak i umilkł. Zrobiło się cicho. W ciszy przed wieczera słychać było niewyraźny stuk

maszyn, pracujących w dawnej pokarwiczowskiej fabryce.

Skończyła się chwila sentymentalnych przypomnień. Ortenowie zmienili temat rozmowy.

Weronika, spoglądając w stronę, skąd dochodziły do niej stłumione odgłosy pracującej fabryki, zaczęła mówić o serdecznym przyjęciu, jakie urządzili dla niej dzisiaj towarzysze z sali czwartej.

— I w ogóle — dowodziła — na tej sali mamy wyjątkowo dobrany zespół. A i maszyny posiadamy pierwszorzędne. Jeśli chodzi o produkcję, przodujemy w całej fabryce, a fabryka nasza przoduje przed innymi.

Inżynier Orten zmarszczył niechętnie brwi.

Tak, jak Weronika przywiązana była

do swojej fabryki, tak Orten lubiał swoją. I on i ona chcieliby, żeby ich zakłady były przodujące. Stąd duma Weroniki — stąd chmurne zamyślenie Ortena, który przypomniał sobie swoją rozmowę z Grzegorzem Gembickim.

— Nie trudno wam robić rekordy, skoro macie u siebie wspaniały park maszynowy: najbardziej nowoczesne krosna i zgrzeblarki. Co innego my. Pracujemy na starych gruchotach. Ale to wszystko zmieni się, kiedy ściągniemy nasze dawne maszyny.

Chciał jej powiedzieć, że niektóre z tych maszyn ściągną właśnie z dawnej fabryki Karwicza, ugryzł się jednak w język, żeby nie drażnić żony.

Nie mówili zresztą już więcej na ten temat... Ale tydzień później sprawa stała się znowu aktualna.

Tego przedpołudnia do hali, której kierowniczką była Weronika Orten weszło kilku panów: dwóch z nich z miejscowej dyrekcji i trzech obcych. Między nimi byli również mąż Weroniki inżynier Orten i Grzegorz Gembicki.

Panowie chodzili po sali, zatrzymywali się przy poszczególnych warsztatach

tkackich, notowali coś sobie, zaglądali do notesów... i dyskutowali żywo między sobą.

Weronika przywitała się z mężem.

— Co sprowadza was tutaj do nas?

— Chcemy odebrać to, co należy do nas! — rzekł trochę szorstko Gembicki.

— Nie rozumiem — spojrzała na niego ze zdziwieniem majstrowa.

— Po prostu postanowiliśmy przenieść z „Primy” krosna, które sprowadzono tutaj z początkiem roku 1944, z powrotem do naszej fabryki.

— Chcecie odebrać nam krosna? — w głosie Weroniki zadźwięczało oburzenie.

— Odebrać!... Odebrać! — zachnął się Gembicki. — Po prostu chcemy maszyny „Primy” zabrać z powrotem do „Primy”. Wy i tak macie całe zatrzęsienie warsztatów, a my pracujemy nicomal na szmelcu. I nie możemy sobie dać rady z produkcją!

— Ale jeżeli wy zabierzecie nam pewną ilość warsztatów, z kolci my utknemy! — zaprotestowała Weronika.

— Dlaczego macie utknąć?... Przecież nie zabierzemy wam wszystkich krosien.

(D. c. n.)